

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: **G. E.**, ev. č. X
st. přísl. X

zast. Mgr. Pavlem Čižinským, advokátem,
sídlem Havlíčkovo náměstí 189/2, Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18. 1. 2022, č. j. OAM-998/ZA-ZA10-ZA03-2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 18. 1. 2022, č. j. OAM-998/ZA-ZA10-ZA03-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl o zamítnutí jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Žaloba

2. Žalobce především uvedl, že v rámci své žádosti o mezinárodní ochranu sdělil své obavy z pronásledování členů Sjedenocené národní strany někdejšího prezidenta Mikheila Saakaschviliho, k nimž patří, a zostřující se štěpení gruzínské společnosti na vztahu k Rusku, které nyní svou agresivitou vůči Ukrajině nabývá na hrozivosti.
3. Žalobce namítal, že problémy, které mají v Gruzii členové Sjedenocené národní strany nemohou být odbyty tvrzením, že se jedná o standardní trestní stíhání pro korupci. Žalovanému se tedy nepodařilo vyvrátit důvody, proč Gruzie pro něj není bezpečná země. Z veřejně dostupných zpráv na internetu je zcela zřejmé, že např. trestní proces proti bývalému prezidentu Saakashvilimu je politicky motivovaný a zcela účelový. Navíc se ani primárně netýká korupce v běžném slova smyslu (braní úplatků), nýbrž spíše kriminalizuje některé jeho sporné kroky v rámci výkonu jeho prezidentských pravomocí. Jedná se o proces v rámci „selektivní spravedlnosti“. Rovněž není stíhán pouze bývalý prezident, ale i další členové jeho strany, tj. někteří, kteří po změně politických poměrů, zůstali bývalému prezidentovi věrni.
4. Žalobce rovněž namítal, že v dnešní zjitřené době je třeba klást zvlášť obezřetný důraz na aktuálnost zpráv o situaci v zemi původu. Žalovaný byl proto povinen vyčkat na vydání aktuální zprávy organizace Freedom House, Amnesty International a MZV USA, což však neučinil.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný především odkázal na obsah spisového materiálu a svého rozhodnutí. Navrhnul zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, jež žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
7. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
8. Napadené rozhodnutí je založeno na uplatnění § 16 odst. 2 a 3 zákona o azylu, podle nichž se jako zjevně nedůvodná zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení

mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

9. Východiska citovaného § 16 odst. 2 zákona o azylu spočívají na pojmu „bezpečná země původu“ vymezeném v § 2 odst. 1 písm. k) zákona. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se za bezpečnou zemi původu považuje stát, jehož je cizinec státním občanem, (1) ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, (2) který jeho občané neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a, (3) který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a (4) který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
10. Obecně se za „bezpečnou zemi původu“ považuje takový stát, jenž dodržuje mezinárodní závazky a v souladu s nimi nepodrobuje své občany takovému zacházení, jež by mohlo být v jiných státech považováno za relevantní pro udělení azylu. Evropská praxe pak presumuje, že občany pocházejících z bezpečných zemí původu nelze bez dalšího považovat za osoby vyžadující ochranu – specifickým prvkem uvedené praxe je tedy nezkoumání důvodů pro udělení azylu a doplňkové ochrany, ale toliko posouzení, zda daná země podmínky definice „bezpečné země původu“ splňuje. Na druhou stranu však není vyloučeno, aby v azylovém řízení konkrétní osoba prokázala opak, tedy že v jejím případě ze strany domovského státu k porušování mezinárodních azylových zásad dochází.
11. Podle § 2 bodu 7 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, Česká republika považuje Gruzii za bezpečnou zemi původu, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie.
12. Žalovaný byl proto v přezkoumávané věci pro závěr o zamítnutí žádosti žalobce s ohledem na její zjevnou nedůvodnost povinen dle § 16 odst. 2 zákona o azylu v zásadě toliko prokázat, že Gruzii lze považovat za bezpečnou zemi původu. Vzhledem k tomu, že však prováděcí vyhláška k zákonu uvedenou zemi výslovně zmiňuje ve svém § 2 bodu 7, byla jeho procesní situace o to jednodušší, že nemusel zkoumat naplnění jednotlivých znaků vymezených v § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, ale mohl rovnou přistoupit ke konstatování splnění podmínek bezpečnosti Gruzie, jako země původu. Žalovaný provedl důkaz zprávou Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu stav říjen 2021 a dokumentem Organizace pro Migraci (IOM) s názvem Gruzie Přehled údajů o zemi za rok 2020 z 31. března 2021. Především z Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu stav říjen 2021 ověřil, že situace v zemi žalobce nedoznala změn, jež by mohly svědčit o zhoršení situace jejích občanů ve vztahu k azylovému právu. Tím své povinnosti týkající se řádného zjištění skutkového stavu splnil, neboť žalobce není osobou, jež by pocházela z Abcházie nebo Jižní Osetie v Gruzii. Žalobce totiž pobýval v Tbilisi. K námitce žalobce ohledně aktuálnosti podkladů rozhodnutí lze odkázat i na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2017, č.j. 45 Az 21/2016-55 (publikováno pod č. 3714/2018 Sb. NSS) podle něhož zastaralost zpráv o zemi původu nelze posuzovat pouze na základě data vydání takové zprávy. Zastaralá je pak taková zpráva, jež obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím využitím již nejsou aktuální, neboť situace popsaná ve zprávě se změnila. To se v posuzovaném případě nestalo. Dle názoru soudu nebylo v posuzované věci třeba vyčkávat vydání aktuální zprávy organizace Freedom House, Amnesty International a MZV USA

13. Jedinou otázkou tedy je, zda žalobce prokázal, že v jeho případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Soud v této souvislosti předně odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 – 41, rozsudek ze dne 26. 2. 2004, č. j. 5 Azs 50/2003 – 47, usnesení ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014 – 48, či rozsudek ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 Azs 214/2016 – 32), z níž vyplývá, že primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany v případě bezpečných zemí původu oproti jiným obdobným azylovým řízením je samotný žadatel o udělení mezinárodní ochrany. Břemeno tvrzení stíhá žadatele o udělení mezinárodní ochrany a správní orgán tedy nemá povinnost hodnotit v řízení jiné skutečnosti než ty, které uvádí žadatel, či za něj azylově relevantní důvody dokonce domýšlet. Jinými slovy, žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. V pohovoru a žádosti žalobce zejména uvedl, že do ČR přiletěl za prací v roce 2019 na oficiálně vyřízené pracovní vízum. Měl v úmyslu si pracovní vízum v roce 2021 prodloužit, avšak cizinecká policie jeho prodloužení odmítla, a tudíž žalobce přišel požádat o mezinárodní ochranu. Žalobce zde měl vyřízen dlouhodobý pobyt za účelem práce, ale zaměstnavatel za něj nehradil sociální a zdravotní pojištění, a proto už mu dále dlouhodobý pobyt neprodloužili. Dále uvedl, že do strany Sjednoceného národního hnutí vstoupil v roce 2014. Na poslední schůzi strany byl ještě v Gruzii. Za poslední tři roky ztratil kontakty na straníky. Na pražskou ambasádu Gruzie přitom volit nešel. K dotazu správního orgánu, proč by se straníkům Sjednoceného národního hnutí mělo v Gruzii něco stát, a proto se nechce vrátit do vlasti, žalobce odpověděl, že Michail Saakašvili, bývalý předseda této strany, je zadržen. Žalobce má obavu, aby se mu nestalo něco podobného. Na internetu a v novinách viděl, co se mu stalo. I současný předseda strany byl zadržen. Žalobce v zemi původu neměl žádné potíže s policií, armádou nebo soudy. Vrátit se nechce, neboť v Gruzii je těžké najít si práci nebo začít podnikat. Když je někdo namočen do politiky, pak může skončit ve vazbě. Žalobce v Gruzii pracoval jako dělník na stavbě silnic. Když stavbyvedoucí dálnice zjistil, že žalobce byl členem strany, tak jej vyhodil z práce. Stalo se tak v lednu 2019, přičemž se jednalo o soukromou firmu, která se držela od politiky dál. Nechtěl tam žádné straníky té či oné strany. Žalobce se proti tomu nijak nebránil.
14. Soud k věci dále uvádí, že žalobce před odchodem ze země původu neměl v souvislosti se členstvím ve straně Sjednocené národní hnutí žádné problémy se státními orgány. Z důvodu ukončení svého pracovního poměru u soukromé firmy kvůli svému členství ve straně se žádného zastání ze strany státních orgánů nedomáhal. Navíc, jak plyne z jeho výpovědi, tak se nejednalo o ukončení pracovního poměru z důvodu jeho členství v konkrétní politické straně, ale proto, že tato firma nechtěla mít s politikou nic společného a zaměstnávat členy politických stran. Z dokazování provedeného žalovaným plyne, že Sjednocené národní hnutí je legální politickou stranou, která svobodně kandidovala ve všech gruzínských volbách a v parlamentních volbách v roce 2020 získala 30 mandátů v parlamentu Gruzie. Strana má tisíce členů a žádné rozsáhlé perzekuce proti členské základně strany v Gruzii nebyly zaznamenány. Skutečně došlo k zatčení hlavního představitele strany Saakashviliho, avšak jednalo se o výjimečnou událost a tento byl obviněn ze zločinů korupce. Soud k věci uvádí, že žalobce rozhodně nepatří mezi politicky exponované osoby, byl pouze řadovým členem strany, neměl kvůli tomu žádné potíže se státními orgány. Navíc se již tři roky v politice neangažuje a nezajímá se o ni. Soud proto v souladu se žalovaným nedospěl

k závěru, že by žalobci při návratu do země původu hrozilo nějaké azylově relevantní nebezpečí a Gruzii by v jeho případě nemohla být považována za bezpečnou zemi původu.

15. Skutečnost, že Gruzii lze považovat za bezpečnou zemi původu pak dokládají i nedávná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2022, č.j. 3 Azs 105/2021, ze dne 9. 11. 2022, č.j. 6 Azs 348/2021-20 a ze dne 18. 10. 2022, č.j. 7 Azs 207/2022-39). Soud tedy neshledal, že by z informací sdělených žalobcem v rámci správního řízení plynuly jakékoli objektivní důvody, pro něž by nebylo možné Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Napadené rozhodnutí tak bylo vydáno na základě náležitě zjištěného stavu věci a žalovaný řádně odůvodnil svůj závěr, proč je žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany zjevně nedůvodná [§ 16 odst. 2 zákona o azylu].

V. Závěr a náklady řízení

16. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
17. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, protože nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. října 2023

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce